Úřední hodiny kanceláře:
čtvrtek a pátek 9:00–11:00, 13:00–16:00

Kněžské hodiny:
úterý 15:00–17:00

Jsme tu pro Boha a pro Vás. Nebojte se nás navštívit.
(zkusit to můžete kdykoliv)

Římskokatolická farnost děkanství Polička
náměstí Bohuslava Martinů 1, 572 01 Polička
www.farnostpolicka.cz farar@farnostpolicka.cz
vymetalova@farnostpolicka.cz, klimesova@farnostpolicka.cz
Kancelář: +420 461 725 172 Kněz: +420 608 719 872
IČO: 49324675 č. ú.: 1282832319/0800

Farní posel vychází pro vnitřní potřebu farnosti Polička 11x v roce.

Náklady na výtisk jsou asi 5 Kč.
Další číslo vyjde 7. června 2020, uzávěrka je 31. května 2020.
Příspěvky zasílejte na: posel@farnostpolicka.cz
Fotografie v tomto čísle: archiv Mirka Andrleho, farníci a internet
Korektury: Marie Hamanová
Za obsah odpovídá: P. Tomáš Enderle

Římskokatolická farnost děkanství Polička

FARNÍ POSEL

KVĚTEN 2020

Velikonoce slavené doma …

7 ZPRÁV,

které by Vám neměly uniknout

3. dubna… se v u sv. Jakuba po delší době odstávky znovu rozezněly zvony.

5. dubna… tedy na Květnou neděli si lidé mohli přijít do kostela pro požehnané kočičky, přestože se pochopitelně průvod nekonal.

12. dubna … si po Svatém týdnu slaveném v rodinách velká část farnosti našla cestu do kostela. Příležitosti po jednotlivcích či rodinách obnovit své křestní vyznání a přijmout Eucharistii využily asi dvě stovky věřících.

21. dubna… proběhla pastorační rada netradičně po e-mailu. Hlavně se rušilo a přesouvalo (viz str. 8).

24. dubna… rozeslal generální vikář Jan Paseka všem kněžím naší diecéze plakátek „Chraň v kostele sebe i ostatní“, který původně pouze pro poličskou farnost vytvořil náš farník Jakub Klimeš. Dostal za to zaplaceno vatikánskou měnou - „*Pán Bůh zaplať.*“

25. dubna… po 44 dnech liturgického postu proběhly v Poličce první veřejné bohoslužby. Sice pouze pro 15 lidí, ale i to se počítá …

27. dubna… jsme u sv. Jakuba měli jedinou akordeonovou bohoslužbu ve střední Evropě.

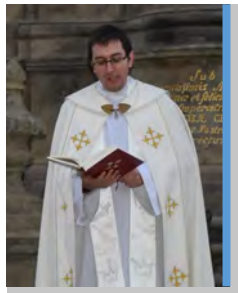

Slovo kněze na úvod

Vážení farníci a čtenáři Farního posla,

aniž bych zpochybňoval důležitou roli médií v naší společnosti, mnohdy zapomínáme na to, že velká část médií bojuje v dnešní době o přežití, a to, co je drží nad vodou, jsou počty čtenářů, posluchačů a diváků. A těch bude tím víc, čím silnější emoce se jim podaří do zprávy či jejího titulu vměstnat.

Mnoho pocitů se hodí pro rozdmýchání zájmu. Jedním z těch nejúčinnějších je strach. Předpovědi katastrofy a tisíců mrtvých Čechů se zatím, Bohu díky, nenaplňují, takže je chvíle času, abychom nebyli plněni strachem z kolapsu ekonomického a ekologického.

Nelze zavírat oči před nepříjemnou pravdu. Dozajista.

Je čeho se bát. To nepopírám.

Zvěst Kristova vzkříšení nám ale dává schopnost se nestrachovat, přestože je čeho se bát.

Aleluja!

P. Tomáš Enderle
AMDG, sv. Marka, L. P. 2020

Kdo je potřebný a chudý?

Kukátko do charity

Dnešní doba trpí rozmělněním hodnot. Nevíme, co je co. Jako bychom zapomněli, co je láska, co je svoboda, co oběť a co utrpení. Některé hodnoty a jejich pojmenování jakoby pozbývaly významu. Rozmělňují se. Psychologickým slovníkem bychom řekli, že se potřebujeme znovu sebeaktualizovat a posílit sebeúctu. Matka Tereza by ve shodě s evangeliem řekla „více milovat". I když - co to je? Velmi mi sedí její úryvek ze zamyšlení „Slova *„miluji tě"* dnes vypouštíme z úst jako komiksovou bublinu, která se vznáší nad našimi hlavami s roztouženými výrazy."

Před Vánoci dala jedna pekárna Charitě dar v podobě několika desítek vánoček. Když jsem je v podvečer dvacátéhotřetího nakládal do auta a přemýšlel, kam je účelně rozvézt, dostal jsem od kolemjdoucí paní záludnou otázku. „Kam to vezete?" A já na to: „Potřebným". A paní: „Kdo to je?" Je to vlastně základní otázka charitativní práce podobně jako biblická otázka, kdo je můj bližní. (Lk 10;29)

Pokud někomu dáte dar, je to vaše vyjádření a můžete vlastně dát komukoli cokoli i třeba alabastrový olej (Mk 26;7). Pokud však dáváte jako Charita, předpokládá se, že zaručíte, že se dostane na ta správná místa. Tedy tam, kde je to skutečně potřeba s odpovědností a znalostí své profese (srov. DCHE)*.

Jenomže zkuste před Štědrým dnem udat desítky vánoček smysluplně. Zavolal jsem kolegům sociálním pracovníkům a lidi vytipoval. Něco jsem rozvezl, něco svěřil „andělům". Všem jsem dopředu volal. Oslovil jsem i jednoho bývalého alkoholika a říkám mu do telefonu: „Dobrej, sháním vánočního anděla." „Tak to máte blbé číslo", řekl mi s humorem. „O co jde?" „Rád bych vaším prostřednictvím poslal vánočky klukům, co na tom jsou blbě." „OK a víte, že jsem spíš černý anděl?" „No, vidíte, to mě ani nenapadlo", řekl jsem opět s úsměvem. „Hlavně, když jim hodíte ty tři vánočky."

Obdobné situace se nyní opakovaly s rouškami. Byla tu obrovská vlna solidarity a touhy pomoci, mnoho nezištných darů a s nimi výzva podporu správně a účelně využít.

Chudý a potřebný je někdy každý z nás. Zároveň všichni máme hřivny. Nikdo není tak chudý, aby nemohl obdarovat. Každý podle svých talentů, podle toho,, co umíme. Někdo alabastrovým olejem, někdo chlebem pro přežití a jiný úsměvem. Umět dát i přijmout, nebo chcete-li, umět milovat i se obětovat. To nejsou dvě věci, ale jedna velká věc Boží (srov. DCHE)*. Kdo je tedy opravdu potřebný a chudý?

Pavel Šimon

*Encyklika Deus charitas est. Benedikt XVI.

Charita vyhlásila Sbírku pro Česko: Na vlně pomoci proti bezmoci!

ČBK jako zřizovatel Charity ČR jednoznačně podporuje vyhlášenou Sbírku pro Česko: Na vlně pomoci proti bezmoci. Čeští a moravští biskupové proto vyzývají věřící, aby dle svých možností na tuto sbírku přispěli. Katolická církev se tak v této zcela mimořádné situaci aktivně hlásí na pomoc společnosti a státu a chce podpořit finančně ty, kteří to nyní nejvíce potřebují.

Veřejná Sbírka pro Česko: Na vlně pomoci proti bezmoci! je určena na přímou finanční pomoc lidem, kteří kvůli pandemii onemocnění covid-19 a s tím spojenými vládními opatřeními přišli o peníze nutné k zajištění základních životních potřeb. Vybrané peníze budou použity na přímou pomoc lidem v nouzi, v kritické životní situaci, dětem a matkám s dětmi, těžce nemocným, lidem bez domova a bez přístřeší, opuštěným nebo starým lidem, kteří se v této výjimečné situaci ocitli v tísni.

Peníze získané z veřejné sbírky budou průběžně rozdělovány konkrétním potřebným lidem na základě zmapování jejich nepříznivé situace prostřednictvím tzv. sociálního šetření, které provádějí sociální pracovníci sítě Charity po celé České republice.

Informace o tom, jakým způsobem lze přispět, naleznete na *charita.cz*.

Květen - měsíc Panny Marie

Nastal máj – nejkrásnější měsíc v roce, měsíc zasvěcený Panně Marii. Měsíc, kdy se věřící většinou vpodvečer scházejí k pobožnosti oslavě nebeské Matky. Pokud nám to počasí a zdravotní podmínky dovolí, můžeme se vydat do rozkvetlé májové přírody, kde na mnoha místech nalezneme nějakou mariánskou kapličku či sochu a můžeme si tuto pobožnost u ní také vykonat. Jedna taková krásná a zajímavá socha se nachází u Širokého Dolu. Je to více než sedm metrů vysoký Mariánský sloup, vztyčený na louce za potůčkem, zdaleka viditelný na levé straně silnice, vedoucí z obce ke křižovatce mezi obcemi Střítež a Sebranice. Tento sloup na pozemku Kovářových č. p. 70 ze Širokého Dolu nechali vybudovat František a Magdaléna Kovářovi r. 1876. Pověst vypráví, že náklady na její vybudování uhradili majitelé zmíněné usedlosti z pokladu nalezeného v jejich stodole. Ten zde pravděpodobně ukryli Švédové při svém tažení v 17. století. Druhá verze říká, že socha byla postavena jako dík Panně Marii za velmi dobrou úrodu.

Na základech sloupu, jehož součástí bývala kdysi také ohrádka, je čtyřstranný podstavec více než dva metry vysoký. Na jeho přední a bočních stranách jsou reliéfy okrové barvy a pod nimi zvolání k Matce Boží. Na přední straně je zobrazena svatá Maří Magdaléna a Zdrávas královno, matko milosrdenství! Na levé straně je vyobrazen svatý Antonín a Zdrávas Panno, ochrano mravů neporušených! Na pravé straně se nachází svatý František a Zdrávas matko moudrosti, víry a kázně! Na zadní straně čteme nápis: Nákladem manželů Františka a Magdalény Kovářových občanů zdejších, čís. 70. Léta Páně 1876.

Tento podstavec přechází ve více jak třímetrový sloup, ozdobený dole mřížovanou ohrádkou, z níž se pnou reliéfy vinné révy s hrozny. Nahoře je zakončen bohatě zdobenou hlavicí, kde v oblacích stojí Matka Boží s Jezulátkem na levé ruce, mající pravou ručku zdviženou k žehnání a v levé držící zeměkouli. Levou nohu má danou na půlměsíci a dole u jejích nohou je také pokořený pekelný had i s jablkem z ráje. Okrově zbarvená socha Panny Marie je zde zobrazena jako královna, držící v pravé ruce žezlo, a s korunou na hlavě, jejíž vrcholem je kříž.

Královno máje, oroduj za nás!

Svatá Zdislava

Světice měsíce května

Svatá Zdislava z Lemberka se narodila pravděpodobně před osmi sty lety roku 1220 v Křižanově a zemřela roku 1252 v Lemberku. Byla česká šlechtična a zakladatelka klášterů a špitálů. V roce 1907 byla prohlášena za blahoslavenou a před dvacetipěti lety 21. května 1995 papežem Janem Pavlem II. za svatou. V roce 1995 požádal litoměřický biskup o změnu patrocinia diecéze a od roku 2000 je sv. Zdislava hlavní patronkou Litoměřické diecéze. Od roku 2002 se stala patronkou Libereckého kraje.

Její otec byl Přibyslav z Křižanova na Moravě a matka Sibyla, původem ze Sicílie, která přišla do českých zemí s Kunhutou Štaufskou, nevěstou krále Václava I. Zdislava měla několik sourozenců – dospělého věku se dožily sestry Alžběta (neboli Eliška), provdaná za Smila z Lichtemburka, a Eufémie, manželka Bočka z Obřan.

O jejím mládí nevíme prakticky nic, je třeba zmínit velmi vřelý vztah jejích rodičů k duchovnu a katolické církvi vůbec, takže je teoreticky možná její výchova v některém z moravských klášterů nebo alespoň jejich vliv na Zdislavinu výchovu. Její manžel Havel z Lemberka, za kterého se provdala okolo roku 1238, byl blízký důvěrník krále Václava I. Narodily se jim snad čtyři děti: spolehlivě doložení synové Havel, Jaroslav a Zdislav a snad i dcera Markéta, o níž se zmiňuje pouze Žďárská kronika.

Zdislava byla zřejmě ráznou a energickou ženou. Její jméno je spojováno s dominikánskými kláštery v Turnově a v Jablonném v Podještědí, zde zároveň se špitálem, do kterého navzdory svému vysokému postavení osobně docházela a nemocných se ujímala. Zemřela předčasně přibližně ve 33 letech, tradovanou tuberkulózu antropologický výzkum nepotvrdil. Pohřbena byla v kostele sv. Vavřince v Jablonném, jehož stavbu začala, dokončení stavby se ale nedožila,

Její památku si připomínáme 30. května. V roce 1994 byl o jejím životě natočen film *V erbu lvice* podle stejnojmenného románu Aleny Vrbové; známá je také kniha *Světlo ve tmách* od Jaroslava Durycha.

dvoustranu připravil Mirek Andrle

Zpátky do kostela,

ale ne tak hrrr...

K datu uzávěrky Farního posla byl v platnosti následující plán povolování účasti na bohoslužbách…

- od 24. 4. jsou povoleny bohoslužby s maximálním počtem 15 účastníků při zachování hygienických opatření (rozestupy, dezinfekce, roušky…)
- od 11. 5. se má maximum zvednout na 30 osob
- od 25. 5. by mělo být povoleno padesát věřících
- od 8. 6. by měla všechna omezení skončit

S ohledem na tato pravidla se až do odvolání:

- konají 2 bohoslužby každý všední den (od pondělí do soboty) v 7:00 v kapli na faře a v 18:00 u svatého Jakuba (od 17:00 je zde příležitost k eucharistické adoraci)
- konají 4 bohoslužby každou neděli, byla přidána mše svatá v 18:00 u sv. Jakuba
- pokračuje v možnosti přijetí svátostí každou neděli od 14:00 do 18:00 u sv. Jakuba
- je třeba k účasti na každé bohoslužbě přihlásit buď osobně, nebo telefonicky či přes internetový formulář

Vzhledem k nastalé situaci se:

- ruší naplánovaný červnový farní den
- přesouvá první svaté přijímání dětí na podzim

V případě potřeby či dotazu se nebojte volat, rádi Vás uslyšíme a rádi Vám odpovíme.

Nadále platí dispenz diecézního biskupa od fyzické účasti na nedělní bohoslužbě pro všechny věřící. Fyzickou neúčast je možno nahradit domácí bohoslužbou slova a duchovním svatým přijímáním nebo sledováním bohoslužeb on-line, a to až do 7. 6. 2020. Tuto možnost je vhodné upřednostnit u ohrožených skupin věřících.

P. Tomáš

Sbírky, dary, účty atd.

nemít prachy ...

Někteří členové pastorační rady mne vyzbrojeni svou životní zkušeností upozornili, že když nemáme v neděli bohoslužby, zrušily se tím i sbírky. A když se zrušily sbírky, peníze by nám mohly chybět, zvláště v tomto roce mimořádně finančně náročném. Rozhodl jsem se tedy zapojit všechny své znalosti maturanta z matematiky a ověřil jsem si, že 50 000 Kč na sbírkách za měsíc je skutečně větší číslo než 0 Kč na sbírkách za měsíc.

Pánové z pastorační rady také vyjádřili svoji domněnku, že farníci tím prostým faktem, že nemohou přijít v neděli na bohoslužbu, nepřestali být farníky a mnozí z nich by si dost možná přáli přispět i tak, jen kdyby se jim dala šance. Tuto myšlenku jsem se rozhodl otestovat dvěma způsoby.

První je skoro hloupoučký ve své prostotě. Od minulého týdne jsem umístil do kostela sv. Jakuba pokladničku, do které můžete přispívat podobně jako do sbírky jak kolem bohoslužeb, tak během odpoledne.

Druhý způsob je ale ten opravdu hodný pozornosti. Už delší dobu myslím na to, že jsme jako katolická církev zaspali dobu způsobem, jakým doporučujeme věřícím přispívat na její činnost. Sbírka při liturgii má dozajista své symbolické místo, ale mnoho důvodů mluví také ve prospěch přispívání přímo na účet farnosti. Zde jsou:

- člověk nemusí každou neděli myslet na to, aby měl tu minci či bankovku ve správné nominální hodnotě
- nepromíchává se svátostné s profánním (Eucharistie a peníze)
- pro lokální patrioty může být přitažlivé, že z takto odevzdaného daru zůstává v pokladně farnosti více, protože se menší část odvádí na biskupství
- pro spořivé je naopak určena možnost získat na konci roku potvrzení o daru s možností si tento dar odečítat z daní, pokud nějaké platíte

Věřím, že způsob přispívání přímo na účet farnosti je tím nejpřiměřenějším způsobem odvádění příspěvku na církev pro ty, kdo si to dokáží zařídit. A pokud Vás mrzí, že nebudete mít co hodit ministrantovi do košíčku, klidně mu tam můžete hodit pětikorunu. On si o Vás nic špatného nepomyslí. Naopak, určitě mu dojde, že přispíváte přímo na účet: 1282832319/0800

Za každou podporu farnosti, ať dobrovolnickou, duchovní či materiální ze srdce děkuji. Bůh, který vidí i to, co je skryté, Vám jistě nezůstane nic dlužen.

P . Tomáš

Každý má v druhých to, co sám neobdržel

Náš Stvořitel a Pán vše uspořádal tak,
že když se chce někdo vyvyšovat pro dary, které obdržel,
musí se zároveň pokořit pro ctnosti, které nemá.

Když tedy Bůh někoho vyvyšuje pro milost,
kterou mu dal,
další milostí jej ale podřizuje někomu jinému.

Bůh tedy vše uspořádal tak,
že všechno je všech a díky požadavku lásky se to,
co má jednotlivec, stává vlastnictvím ostatních.
Každý totiž má v druhých to, co sám neobdržel.

Proto mají všichni nabídnout své dary těm,
kteří nebyli obdařeni.
Apoštol Petr k tomu říká:
„Navzájem si pomáhejte podle míry Božích darů
jako dobří správcové rozmanité Boží milosti“ (1 Petr 4,10).

Každému je dán
zvláštní projev Ducha
ke společnému prospěchu. (1 Kor 12,7)

(Podle Řehoře Velikého)

List Svatého otce všem věřícím k měsíci květnu 2020

Drazí bratři a sestry, blíží se měsíc květen, ve kterém Boží lid intenzivněji vyjadřuje svoji lásku a úctu k Panně Marii. Je tradice modlit se v tomto měsíci růženec doma, v rodině. Pandemické restrikce nás „přinutily“ docenit tuto domácí dimenzi také z duchovního hlediska.

Proto mne napadlo vybídnout v měsíci máji všechny ke znovuobjevení krásy domácí modlitby růžence. Je možné činit tak společně anebo individuálně. Vyberte si podle situace a doceňte obě možnosti. V každém případě k tomu však poslouží jedno tajemství: jednoduchost; je snadné nalézt i na internetu vhodné návody, kterých se držet.

Kromě toho Vám nabízím texty dvou modliteb k Madoně, které můžete recitovat na závěr růžence, jak to budu v tomto měsíci činit i já, duchovně spojen s Vámi. Obě připojuji k tomuto listu, aby byly všem k dispozici.

Drazí bratři a sestry, kontemplace Kristovy tváře srdcem naší Matky Marie nás ještě více sjednotí jako duchovní rodinu a pomůže nám překonat tuto zkoušku. Budu se modlit spolu s Vámi zvláště za nejvíce trpící, a Vy se, prosím Vás, modlete za mne. Děkuji Vám a ze srdce žehnám.

V Římě u sv. Jana na Lateránu,
25. dubna 2020, na svátek sv. Marka evangelisty.

První modlitba

Maria,
Ty záříš vždycky na naší cestě
jako znamení spásy a naděje.

Svěřujeme se Tobě, Uzdravení nemocných,
jež jsi u kříže byla připojena k bolesti Ježíšově
a zachovala svoji víru pevnou.

Ty, Záchrano římského lidu,
víš, čeho nám zapotřebí,
a jsme si jisti, že se postaráš,
aby se, jako v Káni Galilejské,
mohla navrátit radost a veselí
po této chvíli zkoušky.

Pomoz nám, Matko Božské lásky,
abychom se připodobnili vůli Otce
a dělali to, co nám řekne Ježíš,
který vzal na sebe naše utrpení
a obtížil se našimi bolestmi,
aby nás – skrze kříž – přivedl
k radosti vzkříšení. Amen.

Pod ochranu Tvou se utíkáme,
svatá Boží Rodičko.
Neodmítej naše prosby v našich potřebách,
ale ode všeho nebezpečí
vysvoboď nás vždycky,
Panno slavná a požehnaná.

Druhá modlitba

»Pod ochranu Tvou se utíkáme, svatá Boží Rodičko«

V nynější dramatické situaci, obtížené utrpeními a úzkostmi, jež dopadly na celý svět, utíkáme se k Tobě, Matko Boží a Matko naše, a hledáme útočiště pod Tvou ochranou.

Panno Maria, obrať k nám své milosrdné oči v této koronavirové pandemii, potěš malomyslné a ty, kdo oplakávají svoje drahé zesnulé, pohřbené někdy způsobem, který zanechává rány v duši. Buď oporou těm, kdo mají úzkost o nemocné, jimž nemohou být kvůli nákaze nablízku. Vlej důvěru tomu, kdo se trápí nejistou budoucností a důsledky na poli ekonomiky a práce.

Matko Boží a Matko naše, pros za nás Boha, milosrdného Otce, aby tato tvrdá zkouška skončila a vrátil se obzor naděje a pokoje. Jako v Káni se přimluv u svého božského Syna, aby potěšil rodiny nemocných a obětí a otevřel jejich srdce důvěře.

Ochraňuj lékaře, ošetřovatele, zdravotnický personál, dobrovolníky, kteří jsou v tomto kritickém období v první linii a dávají svůj život v nebezpečí, aby zachraňovali životy druhých. Provázej jejich hrdinskou námahu a daruj jim sílu, dobrotu a zdraví.

Buď po boku těm, kdo dnem i nocí asistují nemocným a kněžím, kteří se snaží s pastoračním vypětím a evangelním nasazením pomáhat a podporovat všechny.

Svatá Panno, osvěť mysl mužů i žen vědy, aby našli správná řešení přemáhající tento virus.

Pomáhej představitelům národů, ať jednají moudře, pečlivě a velkodušně, pomáhají těm, kterým se nedostává nezbytných prostředků k životu, a prozíravě a v duchu solidarity plánují sociální a ekonomická řešení.

Nejsvětější Maria, pohni svědomími, aby obrovské částky, vynakládané na zbrojení a zdokonalování zbraní, byly namísto toho určeny na podporu bádání s cílem předcházet podobným katastrofám v budoucnosti.

Milovaná Matko, dej, aby se ve světě rozrůstal smysl pro přináležitost k velké rodině a vědomí, že jsme všichni spojeni, abychom v bratrském a solidárním duchu přicházeli na pomoc tolikeré nouzi a bídě. Upevňuj ve víře, vytrvalosti ve službě a stálosti v modlitbě.

Maria, Těšitelko zarmoucených, obejmi všechny svoje sužované děti a dosáhni toho, aby nás Bůh svou mocnou rukou vysvobodil z této hrozné epidemie a mohl tak být obnoven klidný život ve svém normálním běhu.

Svěřujeme se Tobě, která záříš na naší cestě jako znamení spásy a naděje, ó, milostivá, ó, přívětivá, ó, přesladká Panno Maria. Amen.

Květnové připomínky

V tomto měsíci květnu si připomínáme stoleté výročí narození svatého **Jana Pavla II.** (latinsky *Ioannes Paulus*, italsky *Giovanni Paolo*), narodil se 18. května 1920 v polských Wadowicích jako *Karol Józef Wojtyła* – byl polský katolický duchovní, jenž se postupně stal pomocným biskupem (1958–1963), arcibiskupem krakovským (1964–1978), kardinálem (1967) a od 16. října 1978 až do své smrti 2. dubna 2005 (Vatikán) prvním slovanským a po 455 letech prvním neitalským papežem. Za blahoslaveného ho prohlásil Benedikt XVI. 1. května 2011 a 27. dubna 2014 byl papežem Františkem kanonizován. Jeho svátek slavíme 22. října.

Před 120 lety 2. května 1900 se v Poličce narodil **P. Stanislav Robl.** V letech 1920 – 1924 studoval bohosloví v královéhradeckém biskupském semináři a také v Hradci Králové byl na svátek svatých apoštolů Petra a Pavla dne 29. června 1924 vysvěcen na kněze. Jako kaplan působil ve farnostech Svojanov, Hrochův Týnec, Městec Králové. Poté byl ustanoven 1. srpna 1932 až do 1. července 1936 jako duchovní správce v Konárovicích u Kolína, odkud přešel do Korouhve. 1. února 1951 byl jmenován sídelním kanovníkem a děkanem v Hradci Králové, kde také 16. června 1958 zemřel. Pochován byl v rodné Poličce do rodinného hrobu na hřbitově u sv. Michaela.

Mirek Andrle

Májová čtení

Pár myšlenek ze života Panny Marie

Maria a Letnice

Spolu s Marií setrvávají apoštolové po nanebevstoupení Páně jednomyslně na modlitbách v hořejší místnosti domu, kde v Jeruzalémě bydlí. Tam očekávají po devět dní příchod slíbeného Ducha svatého. Poslední zmínka, kterou o Panně Marii zaznamenává sv. Lukáš ve Skutcích apoštolů (1,14), i když je nepatrná, není rozhodně bezvýznamná. Vtiskuje se jako poslední pohled na milovaného člověka hluboko do paměti a působí. Je to obraz modlící se Matky Ježíšovy uprostřed církve.

Tam, kde mladá církev prosí o Ducha svatého, o Ducha pravdy a lásky, síly ke svědectví, tam je Maria opět na svém místě. Vždyť v ní, Snoubence Ducha svatého, má církev svůj nejskvělejší pravzor, svou vůdkyni a pomocnici. Rádi bychom věděli, jakými slovy se asi Maria s apoštoly modlí. Můžeme jenom tušit, že její modlitba má podobné rysy jako modlitba samotného Pána. Cožpak nebyl Ježíš od nejranějšího dětství veden svou Matkou k modlitbě a nebyla později naopak Maria první učednicí svého božského Syna?

Apoštolové jsou si tedy vědomi, jaký poklad mají mezi sebou. A ví to dobře také dnešní církev. Maria do ní vnáší něco z nazaretské atmosféry prosycené modlitbou. Spolu s námi Matka církve prosí o obnovu křesťanského života v rodinách a farnostech Duchem Božím. Církev se může a má s plnou důvěrou obracet k Marii a skrze ni předkládat své prosby Kristu. Ale i každý jednotlivec má své místo v Mariině srdci a může s ní v modlitbě rozmlouvat jako s někým, kdo je mu nad jiné blízký a drahý.

Událost Letnic zastihuje Pannu Marii jako člověka dokonale připraveného, vlastně už od prvního okamžiku naplněného Duchem svatým. Maria pro svou naprostou přístupnost zakusila působení Ducha ze všech lidí nejintenzivněji. Ona z tohoto Ducha žije, takže cílem jejích proseb je, aby se Duch svatý v životě jednotlivých věřících i celého společenství projevoval a vydával ovoce takovou měrou jako v jejím vlastním životě.

Letnice - hodina, kdy církev začíná plnit své poslání, existují samozřejmě v životě každého z nás. Už při křtu jsme dostali Ducha svatého, který od toho okamžiku v nás přebývá. Svátost biřmování pak představuje dovršení a stvrzení křtu, osobní Letnice. Duch svatý mně vtiskl svou pečeť do srdce, takže mohu říci: „Duch Páně je nade mnou“ (Lk 4,18), Duch rozmanitých darů a milostí. Můj křesťanský život je vtažen do onoho ustavičného vanutí, které mě zahrnuje radostí a nadějí. Mám své místo v rodině Božích dětí, v Otcově domě.

Letnice jsou pro mě ovšem i pověřením ke svědectví. Získávám schopnost tam, kde jsem tázán na své přesvědčení, hlásat beze strachu, že můj život je v Boží moci, že náležím Kristu a jeho církvi. A je mi potom dáno také zakoušet, jak se Boží moc v mém životě skutečně projevuje, jak se jeho království skrze mě, ubohý nástroj, šíří. Pán mi věnoval svou důvěru, smím být jeho přítelem a spolupracovníkem. Přitom neustále jasně cítím, že Maria je se mnou.

Jestliže Letnice znamenají počátek nového vztahu jednotlivce k církvi, pevnější pouto, které každého z nás spojuje s Božím lidem, pak jde skutečně o velkou věc. Všude, kde jsem, mám reprezentovat církev, ona má být v mém jednání viditelná. To je samozřejmě úkol, na nějž sám nestačím, nedokážu jej zvládnout z vlastní síly. Potřebuji sílu Božího Ducha. A Duch svatý mně dává svou pomoc také díky společenství mých bratří a sester v církvi.

Když se dívám na prvotní církev, která spolu s Marií, Ježíšovou Matkou, dostává Ducha svatého, tuším, jak by to mělo být i dnes: tehdy se všichni znali jménem, modlili se společně, radovali se a chválili Boha za jeho velké skutky. Rostli tak událostí Letnic i ke vzájemně stmelenému, jednotnému společenství. Tito první svědkové, základ a jádro církve, se v den Letnic stali doslova „jedním srdcem a jednou duší“.

Kdekoli dnes Duch svatý působí jako tato spojující síla, vytváří se mezi lidmi jednota v Kristu. Lidé si vycházejí vstříc s trpělivostí a ohleduplností, jsou ochotni nést břemena jedni druhých, smiřovat se a odpouštět. Pozorujeme-li v současné církvi mnoho jevů opačných, chápeme, jak je nezbytně třeba znovu a znovu oživovat „plamen Božího daru, který nám byl dán“ (srov. 2 Tim 1,6). Budeme-li s Marií, Matkou Ježíšovou, ve společenství bratří a sester o tuto obnovu z Ducha svatého prosit, nezůstaneme nevyslyšeni. Letnice ani zdaleka nejsou jen minulostí, nýbrž také budoucností církve.

Závěrem se můžeme vrátit k počáteční myšlence těchto úvah: Mariin život představuje pro nás schůdnou cestu k Bohu: cestu velké víry, neochvějné naděje a vroucí lásky. Viděli jsme, v čem zvlášť je Mariina osobní cesta pro nás přínosem, jaké impulsy obsahuje, jakou pomoc nám může nabídnout. Ukázali jsme si dostatečně jasně, že jít bez Panny Marie znamená podstatné ochuzení. Tíhneme-li ke Kristu, nemůžeme ji prostě minout.

Široké spektrum krásných mariánských památek, svátků a slavností během církevního roku poskytuje řadu příležitostí k oslavě Matky Boží. Slavení vychází z pochopitelné potřeby člověka vyjádřit v určitých chvílích výrazněji než jindy svou úctu, vděčnost a radost. Liturgickou oslavou Panny Marie pronikáme více rozumem i srdcem do jejího tajemství, které je úžasným darem pro nás: uvědomujeme si, jak nesmazatelné je právě mariánské znamení jako charakteristický rys církve, která zůstává věrná Kristu a shromažďuje se v jeho Duchu.

Mariina přítomnost v životě církve se ovšem neomezuje pouze na tyto chvíle. Křesťané odtud mají odcházet povzbuzeni a posíleni v jistotě, že Matka Boží je provází všude – i tam, kde jim ji navenek nebude nic připomínat. Nezbývá tedy, nežli se vydat v Mariiných stopách a objevovat – každý ve svých osobních podmínkách: doma i na pracovišti, o samotě i ve styku s lidmi, v pohodě i v nesnázích – že to tak skutečně je!

Loretánské invokace

Svatá Maria

Už je to delší doba, kdy jsem se rozezpíval chvalozpěvem na slávu a vznešenost Boha jediného v Trojici. Cítil jsem to jako úkol, kterým mě pověřil náš Pán, když nás ustanovil svědky až nakonec země. A najednou jsem zmlkl a nevím, jak dál.

Prvně nedovedu vyzpívat svou úctu a lásku k Matce Ježíšově. Přece jsem se jí už před mnoha lety zasvětil. Je pravda, že jsem toto zasvěcení plnil dost nedbale. Ale úcta a láska k ní se přece stále zdokonalovala a prohlubovala. Možná proto ji nemohu oslavovat a zvelebovat, že mně chybí její pokora. Její jméno je tak slavné a vznešené, že ani církev se nesnaží vychválit jeho nádheru a slávu. Používá předobrazy starozákonních žen, aby zdůraznila některou její ctnost nebo vlastnost. Vlastně celé litanie rozvíjejí její obraz, aby jejím ctitelům neunikl žádný rys její posvátné tváře. Její jedinečnost naznačuje i její výjimečné jméno. Maria je jediná, jak ji anděl nazval, *„požehnaná mezi ženami“*. Každá její jmenovkyně se nazývá Marie a Maria je jediná a jedinečná.

Nikdy nemůžeme zapomenout na to obdarování, na ten odkaz umírajícího Krista, když řekl Janovi: *„Hle, matka tvá.“* A matce řekl: *„Hle, syn tvůj.“* Od té doby ji Jan vzal k sobě a od Jana jsme ji přijali k sobě i my, tedy i já.

Snad nejméně jednou denně, ale i víckrát ji takto vzýváme a odpovídáme prosbou:
Oroduj za nás!

Matko církve

Kristus je hlavou církve, církev je jeho tělem a my jsme údy toho tajemného těla. Každý z nás má v církvi své poslání, jako ho mají v těle údy. Každý má v církvi své místo nezastupitelné. Z jiného pohledu je Kristus pravý vinný kmen a my jsme ratolesti, které z kmene čerpají svou sílu, mízu, milost. Vyživují nás svátosti. Když ratolest z kmene nečerpá, uschne. Může sice oživnout, když se připojí ke kmeni. Maria, matka Kristova, je zároveň Matkou církve, protože z ní vyšel on, pravý vinný kmen. Otec je vinař a sám ve vinici hospodaří. Dělá v ní potřebné zásahy. Suché větve odřezává, zdravé čistí, aby nesly více ovoce. Je to jistě skvělé, když Otec nebeský a Matka církve – Maria - pečují o plodnost církve.

Abychom nikdy od kmene neodpadli, vzýváme matku církve – oroduj za nás!

Matko neporušená

Svět, Boží dílo, chválil Boha, svého Stvořitele. Všude byl dokonalý řád, dokonalá harmonie, jak ji opěvuje zpěv tří mládenců. Velebili Pána, slunce, měsíc, hvězdy, zkrátka všechno, co Bůh stvořil, oslavovalo Stvořitele. Ale v tom chvalozpěvu na Boží dobrotu najednou nastala porucha. Způsobil ji člověk, první lidé Adam a Eva. Tím porušením trpělo i jejich potomstvo, celé lidstvo. Ze zlovůle člověka svedeného satanem byl porušen řád, byla porušena harmonie. Tu poruchu nemohlo lidstvo odstranit. Ale vzhledem k Božímu záměru byla z tohoto porušení uchráněna jedině Maria. Proto ji vděčné lidstvo nazývá Matkou neporušenou a prosí za její přímluvu. Protože jedině ona – Matka neporušená – mohla spolupůsobit s Bohem na obnově porušeného řádu, porušené harmonie. S výjimkou Marie přichází na svět každý člověk s přirozeností porušenou a teprve pro život, utrpení a zmrtvýchvstání jejího Syna Ježíše je každému člověku při křtu vrácena neporušenost.

S vděčností si to připomínáme, a proto k ní voláme: Matko neporušená, oroduj za nás!

Matko láskyhodná

„Bůh je láska," píše sv. apoštol Jan a dodává, „kdo zůstává v lásce, ten zůstává v Bohu a Bůh zůstává v něm." Bůh stvořil člověka pro velikou, řekl bych, nenasytnou lásku. Lidská láska ho nemůže naplnit a uspokojit. Jenže láska není jen jednostranná záležitost. Člověk má a musí na lásku odpovídat také láskou. Jinak se jeho srdce láskou nerozehřeje.

Člověk má vlastně tři možnosti. První možnosti využívá Maria. Na Boží lásku odpovídá přímo láskou k Bohu a tím se stává hodnou lásky Boží i lásky Božích dětí – lidí. Druhá možnost je milovat Boha skrze člověka. Tedy milovat člověka, protože je Božím dítětem. Třetí láska je křesťana nedůstojná – milovat člověka bez ohledu na Boha. Jistě ta nejkrásnější cesta lásky je Mariina. Ona miluje Boha přímo, a tak odpovídá dokonale na Boží lásku. Lidi miluje v Bohu a pro Boha.

S úctou k její čisté lásce ji vzýváme: Matko láskyhodná, oroduj za nás!

Matko dobré rady

Naše životní cesta je stálá křižovatka, stálé rozcestí. Často jsme bezradní na rozcestí těch cest. Některé znamenají okliku a zbytečné zdržení poutníka, některé vedou do světa, slibují rozkoše a užívání a jen jedna je ta pravá cesta, která vede k Božímu království.

Pro životem unaveného poutníka je Maria znamením u cest. K tomu toho poutníka ještě napadají bouře a vichry. Musí být stále někým veden, posilován a ujišťován, že právě tato cesta je pravá a vede k cíli. Jako poutník ve tmách a mračném čase hledí k obloze a hledá hvězdu jitřní, tak také křesťan obrací svůj zrak k nebi a hledá jistotu.

Proto sv. Bernard dává dobrou radu: *K nebi se dívej, Marii vzývej.* Ona poskytuje každému, kdo ji vzývá, dobrou radu na jeho životní cestě.

Proto ji vzýváme: Matko dobré rady, oroduj za nás!

Zrcadlo spravedlnosti

Bůh je nejvýš spravedlivý. Bůh je sama spravedlnost. Je to ctnost, která každému dává, co mu náleží.

Boží spravedlnost je daleko dokonalejší než spravedlnost lidská. Bůh vidí do srdce člověka a ví velmi dobře, jak dovede člověk Božích darů využít. Bylo by to plýtvání dary milosti, kdyby je Bůh vnucoval člověku, který by jich nedokázal využít.

V Marii se zrcadlí Boží spravedlnost. Ona pokorně prosí Boha o dary pro nehodného člověka a pomáhá mu také, aby těch Božích darů dobře využil.

Proto k ní pokorně voláme: Zrcadlo spravedlnosti, oroduj za nás!

Trůne moudrosti

Vzývali jsme ji jako Pannu nejmoudřejší. Ale Maria není jen moudrá sama pro sebe. Ona, dobrá Matka, učí také moudrosti své děti. Jak je těžké vystihnout obsah toho latinského zvolání Sedes sapientiae. Řekl bych, že je vysokoškolskou katedrou moudrosti. Učí té moudrosti na nejvyšší úrovni adoptivní bratry a sestry svého Syna, které jí svěřil, když umíral na kříži. Vyšla přece z úst nejvyššího a jako mlha zahalila zemi. Na výsostech přebývala. (Sir 24,3n)

Verše z Knihy moudrosti můžeme použít i o Marii: „Ona vyučuje rozvaze a rozumnosti, spravedlnosti a statečnosti, nad které v lidském životě není nic prospěšnějšího." (Moudr 8,7-8)

Mnoho světců čerpalo z tohoto trůnu moudrosti, z Marie. Ona je, jako matka své děti, uváděla do moudrosti svatých. Také my ji chceme prosit, aby nás nepřestávala učit pravé moudrosti. Tou pravou moudrostí, z které i ona neustávala čerpat, bylo učení jejího Syna Ježíše, tak výstižně obsažené v evangeliích.

Při četbě radostné zvěsti ji chceme stále vzývat: Trůne moudrosti, oroduj za nás!

Příčino naší radosti

Mariin život nebyl jen plný bolesti, i když ji vzýváme jako Sedmibolestnou.

Na poutním místě Malé Svatoňovice si připomínáme Pannu Marii jako Sedmiradostnou. Její život byl přes všechny bolesti také plný malých a nenápadných radostí. Její radosti vyvrcholily, když její Syn vstal z mrtvých a dodnes církev zpívá: *Vesel se, nebes Královno.* Právě zmrtvýchvstání jejího Syna přineslo radost celému světu. A my, křesťané, její děti, víme, že tato radost jednou dozraje v radost věčnou.

Pramen radosti je v Bohu a právě z toho pramene radosti čerpala Panna Maria. Ona ten pramen radosti otevřela i nám, svým dětem.

Jenom se domníváme, a to právem, že apoštol sv. Pavel měl zvláštní vztah k Matce Boží. Svědčí o tom jeho evangelis-

ta sv. Lukáš. On jediný zaznamenal události z Ježíšova dětství a ty mu mohla sdělit jedině Panna Maria.

V listě Filipanům (4,4-7) nás vede přímo k pramenům radosti, ze kterých čerpala Matka Boží. Píše: *„Radujte se stále v Pánu, opakuji, radujte se. Vaše ušlechtilost ať je známá všem lidem. Pán je blízko. O nic nemějte starosti! Ale ve všem modlitbou a prosbou oznamujte Bohu své potřeby s děkováním. Pak Boží pokoj, který převyšuje všecko pomyšlení, uchrání vaše srdce a vaše myšlenky v Kristu Ježíši."*

Je radost světa (když se někomu něco povede) a radost v Pánu. Ta je trvalá, krásná a vznešená. To je radost Mariina, často spojená a vykoupená bolestí. Maria neevangelizuje slovy, ale svým ušlechtilým životem. Ježíš jí byl jako Matce blízko před narozením, v životě v době, než začal veřejně vystupovat, ale i potom, když hlásal radostnou zvěst. Neměla o nic starosti. Cítila, že se o ni a o její dítě stará nebeský Otec. S velkou vděčností svěřovala Bohu potřeby své i potřeby dítěte. Věděla, že Bůh v nich obou má zalíbení. Její srdce a její myšlenky směřovaly skrze Krista k Bohu.

Proto oprávněně voláme znova: Příčino naší radosti, oroduj za nás!

Stánku Ducha svatého

Vzýváme tě, Matko Ježíšova a Matko naše, jako stánek Ducha svatého. Na tvůj dotaz – jak se to stane – anděl odpovídá: „Duch svatý na tebe sestoupí a moc Nejvyššího tě zastíní." To znamená, že od této chvíle tě vede Duch svatý. Nejdeš svou vlastní cestou, ale jdeš cestou, kterou tě vede Bůh.

Když byl tvůj Syn pokřtěn vodou Jordánu, také na něho sestoupil Duch svatý v podobě holubice. Podle úvahy Romana Guardiniho ho vedl Duch na poušť, ale vlastně celým životem jeho veřejného působení, až do Getsemanské zahrady, až na Kalvárii. Podobně tebe, naše dobrotivá Matko, Duch vede do Betléma, pak do Egypta a zpět do Nazareta. Tam se na mnoho let tvé cesty zastaví a pak tě vede Duch do Jeruzaléma, křížovou cestou na Kalvárii, až pod kříž, na němž umírá Syn Boží a tvé dítě za spásu světa. Pak tě, Matko Ježíšova a Matko naše, vede tentýž Duch do večeřadla mezi zarmoucené apoštoly, abys jim dodávala sílu a naději. Po krátkém pobytu v hrobě tě tentýž Duch vyzvedne s tělem a duší do nebeské slávy.

Ale tvé poslání mezi námi, tvými dětmi, tím nekončí. Přicházíš mezi nás v Lurdech, ve Fatimě, v La Salettě, abys z popudu Ducha vyzývala své děti, získané jako dědictví kříže, abys nás varovala a upozorňovala na naše ohrožení, abys nás vyzývala k pokání a změně života, abys nás vyzývala k vroucí modlitbě za ohrožený svět.

Proto k tobě s důvěrou voláme: Stánku Ducha svatého, oroduj za nás!

Růže tajemná

Ze zdánlivě odumřelého pahýlu Jesse vypučel slaboučký proutek. Bůh chtěl, aby svět ani nepozoroval, že se do kmene Jesseova vrací život. Zloba světa dlouho nevnímala, že na odumřelém kmeni vyrašilo nepatrné poupě Mariina života. Pod mocným vlivem Ducha svatého se rozvinulo v překrásnou růži, růži plnou tajemné a úchvatné krásy. Růži, která nepřestává kvést, která vydává líbeznou vůni ctností a přináší požehnaný plod. Růži, která je stále svěží a plodná a rodí plody čistoty, poslušnosti a lásky, přetváří syny a dcery lidské v děti Boží, děti Mariiny. Jaké to tajemství. Před její krásou a jasem ustupují mocnosti temnoty. Pro jejího Syna je možné i na ni vztahovat slova sv. Jana: Světlo ve tmě svítí a tma ho nepohltila.

Je hodná ta růže tajemná, abychom ji prosili: Růže tajemná, oroduj za nás!

Věži Davidova

Prorok Samuel upozornil krále Saula, že pro neposlušnost, které se dopustil, odstoupil od něho Hospodin. Samuel pomazal Davida na krále a bylo zřejmé, že Hospodin si oblíbil Davida. Saul ho pronásleduje a snaží se ho připravit o život. David se skrývá. Vzývá Hospodina, aby byl jeho opevněnou tvrzí, pevným hradem. Myslí na věž, ve které by našel v čase ohrožení bezpečné útočiště. Pro křesťana, dítě Boží a dítě Mariino, je tou pevnou věží Maria. U ní pod její ochranou je totiž člověk v bezpečí a všechny útoky světa a zla ho nemohou ohrozit. Je to bezpečnější věž, na kterou myslel v ohrožení král David. Na určitý čas poskytla věž bezpečnou ochranu, ale při delším obležení nepřítelem v ní člověk nebyl dokonale bezpečný. Ale Maria, věž Davidova, je bezpečnou ochranou všech, kdo se k ní utíkají.

I my proto ve svém ohrožení zlem a světem vzýváme Marii: Věži Davidova, oroduj za nás!

Věži z kosti slonové

Jaké vlastnosti má slonová kost? Především je pevná a má dlouhé trvání. Na vzhled je dokonalá a pěkná. Má velikou cenu. Je tedy velmi cenná. Z ní vybudovaná věž je pevné a bezpečné útočiště pro všechny, kdo jsou ohroženi. Úcta k Marii dává lidským dětem mravní pevnost a sílu. Dává jim pro jejich slabost dar vytrvalosti v dobrém. Vede je cestou dokonalosti a dává jim poznat dokonalou krásu lásky Boží. Uvědomují si pod Mariiným vedením, jakou cenu má život, protože s její pomocí má jednou dozrát v život věčný. Konečně v jejich ohrožení je pro ně bezpečným útočištěm.

Po právu ji tedy vzýváme: Věži z kosti slonové, oroduj za nás!

Dome zlatý

Ve Zjevení se sv. Jan snaží lidskými výrazy popsat krásu nebeského Jeruzaléma. Mluví o řece života. Brány popisuje jako drahokamy zasazené do Božího království. Mluví také o ulicích Božího města:

ulice města jsou ryzí zlato průzračné jako sklo. (Zj 21,21) Taková je krása naší nebeské Matky Panny Marie. Chceme-li někoho pochválit, říkáme mu: ty jsi celý zlatý. Chceme-li někomu projevit velkou lásku, říkáme mu: zlato moje. Tím spíše chceme tím nedokonalým srovnáním s ryzím zlatem projevit svou úctu k Matce Boží. Syn ji vlastně pozlatil svou přítomností pod jejím srdcem a pro nás je zlatá také svou mateřskou láskou ke každému zvlášť.

Je pro nás tedy Domem zlatým a prosíme ji: oroduj za nás!

Archo úmluvy

Když Hospodin dává Mojžíšovi pokyny pro zhotovení archy, poučuje ho: „Obložíš ji čistým zlatem, uvnitř i z vnějšku ji obložíš a opatříš ji dokola zlatou obrubou.“ (Ex 25,11) Dva cherubové na příkrovu střežili Boží svědectví. Byly to především desky zákona. Archu zahaloval oblak Boží přítomnosti. Při smrti Ježíšově se roztrhla chrámová opona jako znamení, že stará úmluva skončila a nastala úmluva nová, zpečetěná krví nevinného Beránka Krista Ježíše. Nastal Nový zákon, zákon lásky, milosrdenství, zákon věčný. A je tu také nová archa úmluvy, Maria, Matka Ježíšova a Matka naše. Archa, která skrývala poklad zákona nového, Syna Božího a Syna Mariina, Ježíše Krista. Archa, která má Boží obdarování, že může přetvářet lidské děti v děti Boží. I nás přetváří k podobě svého Syna.

Proto k ní vroucně voláme: Archo úmluvy, oroduj za nás

Bráno nebeská

Každý křesťan touží vejít do Božího společenství, žít naplno ve společenství Božího lidu, v církvi. Ježíš říká: Já jsem dveře k ovcím, jedině s jeho přispěním můžeme dosáhnout plnosti života, dokonalého společenství vyvolených. Když Marii církev nazývá Bránou nebeskou, znamená to jen upozornění, že jejím prostřednictvím se můžeme snadněji přiblížit k jejímu Synu. Když nás církev upozorňuje na tu nebeskou bránu, činí to jen proto, aby nám umožnila snadnější přístup k těm dveřím spásy, kterými je Kristus, Syn Mariin.

Když s církví voláme: Bráno nebeská, oroduj za nás, snadněji dosáhneme dveří spásy.

Hvězdo jitřní

Žijeme v temnotách a nutně potřebujeme k životu mít jasno. Světlo potřebné k životu křesťana nám poskytuje Zjevení. Ten pevnější základ pro život křesťana nám poskytuje slovo Boží. Sv. Petr píše: „Máme něco pevnějšího, totiž výroky proroků, a děláte dobře, když na ně dbáte jako na světlo, které svítí na temném místě, dokud se nerozbřeskne den a jitřenka vám nevzejde v srdci.“ (1 Petr 1,19)

To však jsou často jen nepatrné záblesky světla. Tou jitřenkou je Hvězda jitřní, Matka Boží, Panna Maria. Také náš život má své bouřlivé dny, kdy se nebe našeho života zatáhne mraky, bouřlivý vítr zmítá stromy a naším životem a my se obáváme nepohody a prožíváme jakousi krizi a úzkost. K tomu nám radí sv. Bernard, který má velikou zkušenost s tím stavem osobního ohrožení a nepohody: „K nebi se dívej, Marii vzývej.“

Křesťan ve své úzkosti ze zla, které ho ohrožuje, obrací svou pozornost k Marii a s důvěrou k ní prosebně volá: Hvězdo jitřní, oroduj za nás!

Uzdravení nemocných

„Naděje nenechá dojít hanby“, píše sv. Pavel Římanům. Je to velmi skličující, když lékaři řeknou bez obalu pacientovi, že jeho zdravotní stav je beznadějný. Mnoho nemocných po tomto sdělení podléhá panice, sklíčenosti a beznaději. Ale věřící katolík ani v tomto případě neztrácí naději. Je to přece nebeský Otec, ten je všemohoucí. V jeho moci je zázračné uzdravení. Je tu naše Matka, Panna Maria. Její přímluva u Boha je velice mocná. Je tu zkušenost křesťanů, kteří v beznadějné zdravotní situaci putovali do Lurd. Mnozí se odtud vrátili uzdravení na těle a všichni byli uzdraveni na duši a už se setkání s milosrdným nebeským Otcem vůbec nebáli, ale naopak se na to setkání připravovali a docela těšili jako na návrat domů.

I my zdraví, protože můžeme, když to Bůh dopustí, prožívat těžkou nemoc, společně s těmi těžce nemocnými, voláme k Marii: Uzdravení nemocných, oroduj za nás!

Útočiště hříšníků

Ve druhé kapitole prvního listu píše sv. Jan: „Moje milé děti!“ Tak láskyplný a krásný titul dává sv. Jan nám hříšným lidem. A pokračuje: „Toto vám píšu, abyste nehřešili.“ Sv. Jan ví, jak je člověk křehký a nakloněný ke zlu a hříchu. Připouští, že se člověk dopustí nevěrnosti k Boží lásce, že se dopustí hříchu. Proto pokračuje: „Zhřeší-li však někdo, máme přímluvce u Otce; Ježíše Krista spravedlivého. On je smírná oběť za naše hříchy, a nejen za naše, nýbrž i za hříchy celého světa.“ (1 Jan 2,1n) On, odsouzený na smrt pro naše hříchy, má možnost vyslovit poslední přání odsouzeného. Prosí Otce za nás hříšníky, za ty, kdo ho přivedli na kříž: Otče, odpusť jim, nevědí, co činí. Nesmíme zapomenout, že pod křížem stojí jeho Matka Maria, která se jeho rozhodnutím stala i naší Matkou. I ona má právo vyslovit poslední přání.

Připojuje se k prosbě svého Syna a prosí zároveň s ním nebeského Otce, aby nám hříšným a slabým odpustil. Neuvědomujeme si následky své sebelásky. Jsou jimi naše hříchy.

Proto ji s důvěrou vzýváme: Útočiště hříšníků, oroduj za nás!

Těšitelko zarmoucených

Je to podivuhodné, odkud čerpal sv. Pavel radost ve všech těžkostech a souženích. Sv. Jan Zlatoústý o něm píše: Ze všech stran byl bit, dostávalo se mu ústrků a zlořečili mu. Tak se pídil po hanbě a křivdách… mnohem více než my po radosti z poct a toužil po smrti víc než my po životě.

Když hledáme zdroj jeho útěchy, zjišťujeme, že zdrojem je jeho láska k Pánu a bezprostředním zdrojem pozvání jeho Mistra: „Pojďte ke mně všichni, kdo se lopotíte a jste břemeny obtíženi a u mne najdete odpočinutí.“ (Mt 11,28) To umění změnit zármutek v radost používala i Matka Boží a Matka naše, Panna Maria. Ale nejen pro sebe. Jako dobrá Matka umožnila i svým dětem radost z pokorného snášení utrpení a kříže. Poskytla jim v těžkostech života potřebnou sílu a útěchu.

Právem ji tedy vzýváme: Těšitelko zarmoucených, oroduj za nás!

Královno míru

Mír ve světě je velice nejistý. Stále se v některých zemích ozývají zbraně. Jen málo je třeba, aby místní boje přešly v novou světovou válku. Čím dokonalejší vojenská technika, tím ničivější zbraně a tím větší počet nevinných obětí. A přitom by řešení válečných konfliktů bylo poměrně snadné. Stačilo by poslechnout výzvy Panny Marie a modlit se za mír ve světě. Přestat harašit zbraněmi a přijmout výzvy Boží a Panny Marie k dodržování dvou přikázání lásky: k Bohu a bližnímu.

Místní boje zatím nepřešly ve světový konflikt, protože je zatím dost lidí, kteří se modlí za mír ve světě a vzývají svatou Pannu: Královno míru, oroduj za nás!

P. Antonín Hýža OP

V případě, že jste jeden člověk z miliónu, který dočetl až sem a říká si, že ta mariánská čtení byla moc pěkná, ale příliš krátká, pak se vůbec nerozpakujte se podívat na stránky naší diecéze, kde je naleznete v jejich úplnosti a k tomu mnohá jiná. www.bihk.cz/ke-stazeni/majove

Rozpis bohoslužeb

Tento rozpis mší svatých je provizorní a závisí na procesu uvolňování opatření vlády. Pro jistotu si ověřte, zda se bude bohoslužba konat, a to v ohláškách nebo na webu farnosti.

Až do odvolání je třeba se kvůli omezenému počtu účastníků bohoslužeb na každou mši svatou hlásit buď osobně panu faráři, nebo telefonem či skrze formulář na farnostpolicka.cz

Neděle 3. 5. **4. NEDĚLE VELIKONOČNÍ**	7:30 Ja: za živé a zemřelé členy farnosti 9:00 J: za živé a zemřelé z rodiny Cajzlovy, Šmerdovy, Špačkovy, Velebovy a Málkovy 10:30 Ja: za Anežku a Josefa Procházkovy a živé členy toho rodu 18:00 Ja:
Pondělí 4. 5.	7:00 K: 18:00 Ja:
Úterý 5. 5.	7:00 K: 18:00 Ja:
Středa 6. 5.	7:00 K: 18:00 Ja: za zemřelého syna a Boží ochranu pro celou rodinu Čípovu
Čtvrtek 7. 5.	7:00 K: 18:00 Ja:
Pátek 8. 5.	7:00 K: 18:00 Ja: za Zenu a Bohuše Svobodovy
Sobota 9. 5.	7:00 K: 18:00 Ja: za víru a Boží požehnání pro rodiny dětí a za dary Ducha svatého pro studenty
Neděle 10. 5. **5. NEDĚLE VELIKONOČNÍ**	7:30 Ja: za živé a zemřelé členy farnosti 9:00 J: za rodiče Švejdovy a dcery 10:30 Ja: za Aloisii a Jaroslava Knytlovy 18:00 Ja:

Pondělí 11. 5.	18:00 Ja:
Úterý 12. 5.	7:00 K:
Středa 13. 5.	18:00 Ja: za Zdenu Kuklovou, rodiče, manžela a dceru
Čtvrtek 14. 5. Sv. Matěje	18:00 Ja:
Pátek 15. 5.	18:00 Ja: za pevnou víru dětí
Sobota 16. 5. Sv. Jana Nepomuckého	18:00 Ja: za Ludmilu Vopařilovou, syny Josefa, Jana, manžela a celý rod
Neděle 17. 5. **6. NEDĚLE VELIKONOČNÍ**	7:30 Ja: za živé a zemřelé členy farnosti 9:00 J: za živé a zemřelé členy rodiny Pospíšilovy a Terenovy 10:30 Ja: na poděkování za 70 let života a Boží požehnaní do dalších let 18:00 Ja:
Pondělí 18. 5.	18:00 Ja:
Úterý 19. 5.	7:00 K:
Středa 20. 5.	18:00 Ja:
Čtvrtek 21. 5. **NANEBEVSTOUPENÍ PÁNĚ**	7:00 Ja: 18:00 Ja:
Pátek 22. .5.	18:00 Ja: za zemřelého Vladimíra Halamku
Sobota 23. 5.	18:00 Ja: za Marii Neumeisterovou, manžela a víru v rodině
Neděle 24. 5. **7. NEDĚLE VELIKONOČNÍ**	7:30 Ja: za živé a zemřelé členy farnosti 9:00 J: za Jana a Annu Kvapilovy a jejich děti 10:30 Ja: za rodinu Navrátilovu, Popelkovu, Müllerovu a Dittrichovu 18:00 Ja:
Pondělí 25. 5.	18:00 Ja:
Úterý 26. 5. sv. Filipa Neri	7:00 K:
Středa 27. 5.	18:00 Ja: na poděkování za všechny roky i dary života s prosbou o ochranu Boží a Panny Marie

Čtvrtek 28. 5.	18:00 Ja:
Pátek 29. 5.	18:00 Ja:
Sobota 30. 5. Sv. Zdislavy	18:00 Ja:
Neděle 31. 5. **SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO**	7:30 Ja: za Ivanu Lichtágovou a živé a zemřelé členy rodiny 9:00 J: 10:30 Ja: 18:00 Ja: za živé a zemřelé členy farnosti
Pondělí 1. 6. Panny Marie, Matky církve	18:00 Ja:
Úterý 2. 6.	7:00 K:
Středa 3. 6. Sv. Karla Lwangy a druhů	18:00 Ja:
Čtvrtek 4. 6. Ježíše Krista, nejvyššího a věčného kněze	18:00 Ja:
Pátek 5. 6. Sv. Bonifáce	18:00 Ja: za živé z rodu Jelínkova a Svobodova a vnoučata
Sobota 6. 6.	18:00 Ja: za Karla Sejkoru a celou živou rodinu
Neděle 7. 6. **NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE**	7:30 Ja: za živé a zemřelé členy farnosti 9:00 J: za rodiče Groulíkovy a Annu Moravcovou 10:30 Ja: za rodiny Bořilovu a Červených 15:00 Modřec (pouť)

Legenda: místa konání bohoslužeb
Ja: kostel svatého Jakuba v Poličce
M: kostel svatého Michaela v Poličce
K: kaple na faře v Poličce; J: kostel svatého Jiří v Pomezí
LDN: Léčebna dlouhodobě nemocných v Poličce; P: Penzion v Poličce

V době pandemie byly slouženy všechny domluvené úmysly. V případě, že byste se rádi účastnili bohoslužby Vaši intencí a bojíte se, že na Vás nevyjde místo v přihlašovacím systému, určitě dejte vědět panu faráři, nějak se to zařídí.

Pro chytré hlavičky

Dokážeš si vzpomenout, jakou barvu měli panáčci na „hoře“ a co představovali? Vybarvi a dopiš.

Blahoslavení

……..,
neboť jejich je nebeské království.

Blahoslavení

……..,
neboť oni dojdou milosrdenství.

Blahoslavení

……..,
neboť oni budou potěšeni.

Blahoslavení

……..,
neboť oni budou vidět Boha.

Blahoslavení

……..,
neboť oni dostanou zemi za dědictví.

Blahoslavení

……..,
neboť oni budou nazváni Božími syny.

Blahoslavení

……..,
neboť oni budou nasyceni.

Blahoslavení

……..,
neboť jejich je nebeské království.

Najdi v osmisměrce tato slova a vylušti odkud je znáš.

Božské milosti, neposkvrněná, Stvořitelova, nejcudnější, obdivuhodná, Spasitelova, neporušená, láskyhodná, nejčistší, Kristova

L	O	Á	N	Ě	N	R	V	K	S	O	P	E	N
K	R	I	S	T	O	V	A	R	E	T	Á	N	S
K	É	L	L	Á	S	K	Y	H	O	D	N	Á	I
Í	Š	T	S	I	Č	J	E	N	T	A	N	I	E
M	Á	J	A	V	O	L	E	T	I	S	A	P	S
O	V	Á	N	E	Š	U	R	O	P	E	N	Á	P
O	O	B	D	I	V	U	H	O	D	N	Á	B	O
I	T	S	O	L	I	M		É	K	S	Ž	O	B
Ž	N	E	J	C	U	D	N	Ě	J	Š	Í	N	O
S	T	S	T	V	O	Ř	I	T	E	L	O	V	A